

Jack Kerouac

BUSZ KELETRE

(Ez a vers 1954 áprilisában íródott a San Franciscóból New Yorkba menő buszon.)

A társadalom jószándékú
A bürokrácia – barát

5 éve még – más dühök
más veszteségek

Amerika próbálja
féken tartani
a megfékezhetetlent
Erdőtüzek
Bűn

A létfontosságú mosoly
A létfontosságú álomban
A gyermekeké
A létfontosságú értelemé

Megelégettem játszani
az amerikaiit
Kellemes, nyugodt
életet fogok élni

A világ a gyalogosoknak is készülhetett volna

Gerinces Nevada
Olajos folyói

Vagyok torták
korhelyok
Mint Blake úgy írok

A lovat e porban nem
kényeztette
Pompás ékeinek

látványa
Megbotránkozott
selymes orrlyuka

A macskák nem kedvesek
A gyerkőcök nem édesek

Nevadai április –
A lehangoló Cheyent szemlélem
Ahol háborúzó törzsek
Búzaföldeken
Átcéloztak az ökör felett
Vad fejdíszű
Törzsfőnökökre

Átcsorgunk
A wyomingi pusztán
Hogy még több port nyeljenek
A telepések
Az Államokban
Kelettől az Óceánig

Eborzalmas pusztának
Készültek a szekerek
kószálnak

Sóvárgó telepések zötyögnek fásultan
Égnek a vágytól, hogy magukhoz nyúljanak
A Mongol tenger
(Cheyenne nagyon elfárasztott –
4 napja nem alszom, és még
2 vár rám)

NEBRASKA

Az április ártalmatlan errefelé
Csak úgy, mint Új Angliában
A föld
Barna és mérhetetlen
Szár az városokat ölel körül
A vándorló sáska porában

A túlélésért élnek,
nem azért, hogy „kirúgjanak a hámból”

Légy a farkalás regőse
mint az a leples utazó
a Textilgyár züllött bérházaiból
a madarak a füledbe veszekednek –
ezt Burroughs pontosan elmagyarázza &
pénzt kap érte

A Dühös Éhség
(az éh az harag
aki féli
az éhezőt
féli
a haragost)

Haza jöttem tehát
Az Aranyló messzeségbe
A látóhatáron
Minden áldott nap
Ahogy gurultunk
És gurultunk
Donner tragikus hágójától
Keresztül Nevada áprilisán
Salt Lake Cityből
A száraz Nebraskába
Szomorú Wyomingon át
Ahol leánykák
És szép szerető fiúk
Micky Mantle szemeikkel
Kószálva a holdak alatt
Kapálózva az elveszett bölcsőben
És O Fastera bíró
seggét riszálva elvonul és
Az ifjú szerelmes kérdését felteszi:

„Ez ugyanaz a szél volt
Az Áprilisi Puszta éjének szele
mely fodrozta ruháját
Elveszett kedvesemnek
Louanna
A Nyugat messzi éjjelében
Elenyészett, mint egy fűttszó
Az átrobogó vonattal
Mindenhol Nyugaton
Barangolások nyögnek
Mély basszuson
– Bum! Bum!
– Ez ugyanaz a szerelem volt
Csontjaim közlik velem
Most az évek sanyargatnak
Puhaság gyermekei
Wyomingi április éjszaka?
Megtörténhetett!
Igen! Igen!”

A prérin vadvirágok nyílnak
Az éjszakában
Méheknek & madaraknak
És alszanak az élet
Rejtőzködő állatai

Azután Chicago
Köpködök a foltos utcán
Olcsó bab, mellékvágány
Lányok néznek a szemembe
35 cent van
A farmer zsebembe –

Azután Toledo
Csillogó tavasz
Szerelmeséjszakája
forró vesszős ifjuncoknak
És hűvös lányoknak
A kóborlás
A kóborlás
Az áprilisi fájdalomban keresem
A csepp esőt
Bár nem űzi el
Füstöspoklát
A szerelmesek sikátorának

Rózsáligetek
kékek akár a méhek
régii égi pózban
lebegő Szélzsákok
Nincs tamarinda
És fügerügy
És a mustarinda
Sem lesz kedvesebb
Nap—
Nap—
Vesd reám fényed
Oh Napraforgó —
Oh én, Montana
Foszforeszkáló rózsza
És a híd
a mesék országában
Mindent
megértenék —

Gyukics Gábor fordítása

